Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8328
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

spondē nisi ego debeo nutrire
vpōem et filios / d' paulus et
in quo loquit / ideo q̄ m epla
ad corinthios Obsecro te veligi-
osa in p° filia Vt testimoma
non nouis quibus d' mgtnatibus
et miser sub venit / ꝓ ia poiq
lectites quibus pudicicia coroat /
qd si ante et pq diluuū / viguit
ia fnia / ēstite et multiplicami et
replete terram quod ad nos
in quos fines seculoz d' venerit
quibus dicit / tempus huic e et ia
secūs ad arcadie arbores poi
ta e / ꝓam legem nupciarum cer-
castitas sicut dit / ꝓmis michi
gaudia nupciarū et tibi apponā
pena / gladū et incendiū / no tm
bonī e m nupciis qd spōsanq /
qūti mali quod accidē pt / et time
dū est libido cum tm sucta semp
sui ēbriquit penitudiez et nuq̄
saciat / epinicia ubi attendi vsu
desiciat et ēsit / nec cōmi paret
q impetu induat / Ob hoc p̄mo
gt iouinianū dicit / ideo castā
tas semp opibus nupciarū pla
ta fuit / ꝓam p̄mi parentes an
offensā virgines in paradiso
fuerunt pq ptm aut et eptica
paradisū ptinq nuptie fuerunt /
nuptie vtq tram replet / vi
gnitas paradisū / aūtu mtest
radicem et fructu tantu mte
nupciarū et vgnitez / quod pbat
epemplo moysis vnoriis applo
ūsol plangit / Josue aut qui nec
filios nec vpōem habuisse legit
quasi victuū in morte no plangit
nupcie cum finiunt in morte / vgi
nitas aut pq medem trip coronā /
eperpetu pet° no legit d' alijs applis
q vpōes habuerunt / ni q d' vno
sit sēpm et d' alijs tantu ifrge
debemq illos sine vporibus fuisse
her ideo / et ambrosius dicit d' pau
lo q ipe vinclm mēnomij ēfu
gij / vt vinctq esset / ꝓhn p° nec po
tuisset ad tanta applauq veme grā
si fuisset alligatq q̄ncij q̄tubēnio /
Vnde pcla nupciarū narrates
bti martires nereus et achileus
a bto pet° baptisati sacra vgiez
domitilla damiam sororis filia
sponsam auce lōm p q sulis filij
p btm clemetem papā sancu ve
lamē imposuerit / vidn° enim or
nari gemis dupcerit tu ornaris
ut mortalez q̄ugem suspiras /
si tanto studeo ad sponsū celeste
ornarcis ipm poteras adpisci /
qui nec ornamentis tuis nec gau
dijs sine sucat Et ipa vendit / q
possit esse maio caritas q̄ suspi
pe filios p quos posteritas dulcissia
possit ꝓpagari et tam gnis dig
tate q̄ memoriaz nomiq non
delerea / et ecia q̄ apperu est
delectares ipas contepne vite
et dulcia corporis quasi non fuit
in hac vita non amare / adhec
nereus / tu d' letuciones vnue
pucti vides et pcla a secunt
p totu amiu non vides / ꝓmo enim
castitatem a te sepabit / et post
vtet tui sicut Buili uta q nlli
tem q̄fabulari sine lite aut
suspicie licuat / sponsi p̄mo sut
humiles et fmgut se masiectos
pqea vō quales sut pdut / et
si luxuriosi deliguit anallas vpo
ces qtempnut / superbia et vacuidia